

Sygn. akt III AUa 734/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jacek Witkowski
Sędziowie:	SSA Elżbieta Kunecka SSA Jarosław Błaszczak (spr.)
Protokolant:	Monika Horabik

po rozpoznaniu w dniu 16 sierpnia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku I. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o emeryturę

na skutek apelacji I. G.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Jeleniej Górze

z dnia 12 stycznia 2012 r. sygn. akt VII U 638/10

I. **oddala apelację,**

II. **przyznaje Kancelarii Radców Prawnych M. S., (...) Spółka Partnerska w J. od Skarbu Państwa Sąd Okręgowego w Jeleniej Górze kwotę 147,60 zł tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną wnioskodawczyni w postępowaniu apelacyjnym oraz kwotę 189 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu,**

III. **nie obciąża wnioskodawczyni kosztami postępowania apelacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 12 stycznia 2012 r. oddalił odwołanie I. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 26 maja 2010 r. i nie obciążył wnioskodawczyni kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny: w dniu 9 października 2008 r. I. G. urodzona w dniu (...) złożyła wniosek o emeryturę, w związku, z którym decyzją z dnia 18 listopada 2008 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. przyznał wnioskodawczyni od dnia 1 października 2008 r. emeryturę, działając na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wypłata emerytury została zawieszona z uwagi na kontynuowanie przez wnioskodawczynię zatrudnienia w Szkole Podstawowej nr (...) w J.. Wnioskodawczyni była zatrudniona w Szkole Podstawowej nr (...) w J. na stanowisku nauczyciela od dnia 1 września 1999 r. do dnia 5 grudnia 2008 r., z czego od dnia 1 września 2008 r. w wymiarze 0,3 etatu (tj. 6/18 godzin tygodniowo). Stosunek pracy ustal w wyniku rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron z wniosku pracownika z powodu przejścia na emeryturę. Decyzją z dnia 7 maja 2009 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na podstawie ustawy Karta Nauczyciela oraz ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawczyni I. G. prawa do emerytury, uchylając decyzję z dnia 18 listopada 2008 r., ponieważ błędnie ustalono 15-letni okres pracy wykonywanej w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, który był warunkiem przyznania emerytury w myśl art. 32 ustawy emerytalnej. Organ rentowy podał, że wnioskodawczyni udowodniła staż pracy pedagogicznej w pełnym wymiarze czasu pracy wynoszący 14 lat, 8 miesięcy i 17 dni. Ponadto organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni nie udowodniła także 30 lat ogólnego stażu pracy. W dniu 12 lutego 2010 r. wnioskodawczyni złożyła ponowny wniosek o emeryturę. Decyzją z dnia 26 maja 2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. na podstawie art. 88 ustawy – Karta Nauczyciela oraz art. 5, 24, 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawczyni I. G. prawa do emerytury, ponieważ:

- nie osiągnęła wieku 60 lat;
- osiągnęła wiek 55 lat, udokumentowała 20-letni okres składkowy i nieskładkowy, lecz na wymagane 15 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy udokumentowała 14 lat, 4 miesiące i 24 dni takiej pracy; na dzień 31 grudnia 2008 r. udokumentowała co najmniej 20-letni okres pracy pedagogicznej, lecz nie udokumentowała co najmniej 30-letniego okresu ubezpieczenia, a także w dniu rozwiązania stosunku pracy ze Szkołą Podstawową Nr (...) zatrudniona była w wymiarze 0,3 etatu.

Zgodnie z art. 91 b art. 88 nie stosuje się do nauczyciela zatrudnionego w wymiarze niższym niż połowa obowiązującego wymiaru zajęć. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni udokumentowała łączny okres ubezpieczenia wynoszący 29 lat, 10 miesięcy i 26 dni, w tym: 23 lata, 3 miesiące, 20 dni okresów składkowych oraz 6 lat, 7 miesięcy, 6 dni okresów nieskładkowych. Do okresu pracy pedagogicznej wykonywanej w pełnym wymiarze czasu pracy nie zaliczono okresów ubezpieczenia z tytułu zatrudnienia w Szkole Podstawowej Nr (...) w B. oraz w Szkole Podstawowej Nr (...) w J., podczas których wnioskodawczyni pracowała w niepełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podał jednocześnie, że nie rozpatrywano okresu zatrudnienia w Szkole Podstawowej w D. od 1 września 1974 r. do 31 sierpnia 1976 r., z uwagi na to, że okres ten został uznany wyrokiem Sądu z dnia 30 sierpnia 2006 r. W dniu 23 stycznia 2004 r. I. G. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 13 października 2003 r. ustalającej wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. W zaskarżonej decyzji organ rentowy do ustalenia wartości kapitału początkowego nie uwzględnił okresów: od 1 września 1974 r. do 31 sierpnia 1976 r.; - od 2 września 1977 r. do 30 września 1977 r.; - od 1 października 1977 r. do 15 sierpnia 1978 r.; - od 16 sierpnia 1978 r. do 15 listopada 1979 r. We wniesionym odwołaniu wnioskodawczyni domagała się zaliczenia w/w okresów jako okresów pracy nauczycielskiej. W toku postępowania Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze zgromadził dostępną dokumentację dotyczącą spornych okresów, a także przeprowadził dowód w postaci zeznań świadków K. P. oraz H. S. na okoliczność zatrudnienia wnioskodawczyni w Szkole Podstawowej w D.. Prawomocnym wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2006 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze (sygn. akt VII U 420/05) zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że do ustalenia wartości kapitału początkowego wnioskodawczyni zaliczył okresy: od 1 września 1974 r. do 30 listopada 1975 r.; od 2 września 1977 r. do 30 września 1977 r. oraz od 15 lipca 1978 r. do 15 listopada 1978 r., jako okresy składkowe, a także od 1 grudnia 1975 r. do 31 sierpnia 1977 r., od 1 października 1977 r. do 14 lipca 1978 r. oraz od 16 listopada 1978 r. do 15 listopada 1979 r., jako okresy nieskładkowe. Prawomocnym wyrokiem z dnia 2 czerwca 2009 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze (sygn. akt IV P 40/09) oddalił powództwo wnioskodawczyni przeciwko Szkole Podstawowej Nr (...) w J. o dopuszczenie jej do pracy na stanowisku nauczyciela mianowanego w wymiarze 1/2 etatu, wskazując w

uzasadnieniu, że powódka nie uchyliła się skutecznie od złożonych pracodawcy: oświadczenia woli z dnia 16 maja 2008 r. o zgodzie na zmianę warunków pracy i płacy polegającą na ograniczeniu wymiaru zatrudnienia z 1/2 na 1/3 etatu oraz od oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy w związku z przejściem na emeryturę z grudnia 2008 r. Biegła sądowa z zakresu wynagrodzeń i płac G. M. ustaliła, że łączny staż pracy wnioskodawczynie na dzień 31 grudnia 2008 r. wyniósł 30 lat, 4 miesiące i 29 dni, zaś łączny staż pracy pedagogicznej wyniósł 23 lata i 18 dni. Biegła sądowa z zakresu księgowości S. D. ustaliła, że na dzień 31 grudnia 2008 r. wnioskodawczynie nie posiadała prawa do przyznania wcześniejszej emerytury zgodnie z Kartą Nauczyciela z uwagi na nieosiągnięcie prawidłowego stażu pracy i stażu pracy pedagogicznej. Łączny staż pracy wnioskodawczynie na dzień 31 grudnia 2008 r. wyniósł 29 lat, 10 miesięcy i 26 dni, zaś łączny staż pracy pedagogicznej na dzień 31 grudnia 2008 r. wyniósł 22 lata 7 miesięcy i 8 dni, z czego 14 lat, 4 miesiące i 28 dni pracy pedagogicznej w pełnym wymiarze oraz 8 lat, 2 miesiące i 10 dni pracy w niepełnym wymiarze – od 0,5 etatu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał, iż odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W uzasadnieniu do wyroku Sąd Okręgowy wskazał, że odnosząc się do żądania wnioskodawczynie uwzględnienia do stażu pracy okresu zatrudnienia w Szkole Podstawowej w D. od 31 listopada 1975 r. do 31 sierpnia 1976 r. należy zauważyć, że kwestia zaliczenia okresu zatrudnienia wnioskodawczynie w Szkole w D. była już przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze, który prawomocnym wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2006 r. zmienił zaskarżoną wówczas decyzję w ten sposób, że do ustalenia wartości kapitału początkowego wnioskodawczynie zaliczył okresy: od 1 września 1974 r. do 30 listopada 1975 r.; od 2 września 1977 r. do 30 września 1977 r. oraz od 15 lipca 1978 r. do 15 listopada 1978 r., jako okresy składkowe, a także od 1 grudnia 1975 r. do 31 sierpnia 1977 r., od 1 października 1977 r. do 14 lipca 1978 r. oraz od 16 listopada 1978 r. do 15 listopada 1979 r., jako okresy nieskładkowe. Sąd Okręgowy wskazał, że w toku ówczesnego postępowania Sąd zgromadził dokumentację dotyczącą spornych okresów, a także przeprowadził dowód w postaci zeznań świadków K. P. oraz H. S. na okoliczność zatrudnienia wnioskodawczynie w Szkole Podstawowej w D.. Obecnie wnioskodawczynie nie przedstawiła żadnych nowych dowodów i okoliczności, które mogłyby wpłynąć na zmianę tak określonych okresów składkowych i nieskładkowych, zatem nie ma podstaw, aby kwestionować przyjęte w tym zakresie wyliczenia organu rentowego, które są zgodne z wyrokiem Sądu i zostały prawidłowo zaliczone do ogólnego stażu pracy wnioskodawczynie.

Nadto Sąd Okręgowy wskazał, iż w celu ustalenia, czy wnioskodawczynie spełniła przesłanki nabycia prawa do emerytury dopuścił dowód z opinii biegłej z zakresu księgowości. Biegła sądowa z zakresu wynagrodzeń i płac G. M. wyliczyła, że łączny staż pracy wnioskodawczynie na dzień 31 grudnia 2008 r. wyniósł 30 lat, 4 miesiące i 29 dni, zaś łączny staż pracy pedagogicznej wyniósł 23 lata i 18 dni, tym samym zdaniem tej biegłej, wnioskodawczynie posiadała wymagany co najmniej 30 – letni staż pracy wymagany na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela, jak również wymagany co najmniej 15 – letni staż pracy w szczególnym charakterze wymagany przez przepisy art. 46 w zw. z art. 32 ustawy emerytalnej. W związku z zastrzeżeniami organu rentowego do powyższej opinii Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii drugiej biegłej z zakresu księgowości. Biegła sądowa z zakresu księgowości S. D. ustaliła, że łączny staż pracy wnioskodawczynie na dzień 31 sierpnia 2011 r. wynosi 30 lat, 10 miesięcy i 25 dni, zaś łączny staż pracy pedagogicznej na dzień 31 sierpnia 2011 r. wynosi 23 lata i 1 miesiąc. Jednocześnie jednak biegła ustaliła, że na dzień 31 grudnia 2008 r. wnioskodawczynie nie posiadała prawa do przyznania wcześniejszej emerytury zgodnie z Kartą Nauczyciela z uwagi na nieosiągnięcie wówczas prawidłowego stażu pracy i stażu pracy pedagogicznej. Biorąc pod uwagę treść sporządzonych opinii Sąd Okręgowy uznał, że opinia sporządzona przez pierwszą z biegłych G. M. nie mogła stanowić wiarygodnego dowodu w sprawie. Zastrzeżenia wnoszone do opinii przez organ rentowy potwierdziła również biegła S. D.. Pierwsza opinia zawierała bowiem błędy dotyczące poszczególnych okresów składkowych i nieskładkowych mające wpływ na bezpodstawne zwiększenie łącznego stażu ubezpieczenia wnioskodawczynie. Druga ze sporządzonych opinii potwierdziła prawidłowość wyliczenia przez organ rentowy okresów ubezpieczenia i pracy pedagogicznej wnioskodawczynie. Organ rentowy ustosunkowując się do powyższej opinii zwrócił jedynie uwagę na drobne błędy w zapisie dat poszczególnych okresów, nie mające jednak wpływu na prawidłowość obliczeń. W związku jednak z podaniem przez biegłą w końcowych wnioskach opinii okresów staży pracy ogólnej i pedagogicznej na dzień 31 sierpnia 2011 r. istniała potrzeba dokonania stosownego przeliczenia stażu na dzień 31 grudnia 2008 r., tak jak

tego wymagają przepisy art. 32 w zw. z art. 46 ust.1 ustawy emerytalnej oraz art. 88 Karty Nauczyciela. Biorąc pod uwagę wyliczenia okresów składkowych i nieskładkowych przedstawione przez ZUS, a także treść II opinii z zakresu księgowości Sąd Okręgowy ustalił, że łączny staż pracy wnioskodawczynie na dzień 31 grudnia 2008 r. wyniósł 29 lat, 10 miesięcy i 26 dni, zaś łączny staż pracy pedagogicznej w wymiarze ponad 0,5 etatu na dzień 31 grudnia 2008 r. wyniósł 22 lata 7 miesięcy i 8 dni, z czego 14 lat, 4 miesiące i 28 dni pracy pedagogicznej w pełnym wymiarze oraz 8 lat, 2 miesiące i 10 dni pracy w niepełnym wymiarze – od 0,5 etatu. Tym samym Sąd Okręgowy uznał, że wnioskodawczynie nie spełniła przesłanki do nabycia emerytury na podstawie art. 32 w zw. z art. 46 ust.1 ustawy emerytalnej w zw. z § 4 w zw. z § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie ze wskazywanymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie wskazane tam warunki, w tym posiadają wymagany 20 – letni okres składkowy i nieskładkowy (w przypadku kobiet), z czego co najmniej 15 – letni okres pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnym charakterze. Warunki do uzyskania emerytury określone w powyższych przepisach muszą zostać spełnione do dnia 31 grudnia 2008 r. Wnioskodawczynie na dzień 31 grudnia 2008 r. udokumentowała jedynie 14 lat, 4 miesiące i 28 dni pracy pedagogicznej w pełnym wymiarze. Powódka nie spełniła również przesłanki do nabycia prawa do emerytury na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela. Wnioskodawczynie na dzień 31 grudnia 2008 r. udokumentowała 22 lata, 7 miesięcy i 8 dni łącznego stażu pracy pedagogicznej w wymiarze ponad 0,5 etatu. Na dzień 31 grudnia 2008 r. udokumentowała jednak 29 lat, 10 miesięcy i 26 dni zamiast co najmniej 30 lat łącznego okresu zatrudnienia.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła wnioskodawczynie, która zaskarżając wyrok w całości zarzuciła mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez uznanie, że okresy urlopu wychowawczego wnioskodawczynie oraz okresy urlopu dla poratowania zdrowia są okresami nieskładkowymi nie wliczanymi do stażu pracy nauczyciela. Ponadto wnioskodawczynie wskazała na niekonstytucyjność przepisu art. 114 a ustawy emerytalnej. Wskazując na powyższe zarzuty wnioskodawczynie wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego Sąd I instancji zgromadził w sprawie wystarczający materiał dowodowy, a jego ocena nie narusza granic zastrzeżonych dla swobodnej oceny materiału dowodowego (art. 233 § 1 kpc). Wbrew zarzutom podnoszonym w apelacji Sąd I instancji wydał trafne rozstrzygnięcie znajdujące uzasadnienie w całokształcie sprawy oraz treści obowiązujących przepisów, a Sąd Apelacyjny aprobując w pełni te ustalenia przyjmuje je za własne bez potrzeby szczegółowego ich przytaczania.

W przedmiotowej sprawie sporne pozostawało czy wnioskodawczynie spełniła przesłanki uprawniające ją do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury.

Zgodnie z treścią przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004, Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Natomiast w myśl przepisu art. 32 ust. 3 pkt 5 ustawy dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnym charakterze uważa się nauczycieli, wychowawców lub innych pracowników pedagogicznych wykonujących pracę nauczycielską wymienioną w art. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.).

Dyspozycja przepisu § 4 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) stanowi pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny

wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią przepisu art. 46 ust. 1 ustawy emerytalnej prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 przysługuje również ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;
- 2) warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r.

Natomiast w myśl przepisu art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (t.j. Dz. U. z 2006 r., Nr 97, poz. 674 z późn. zm.) nauczyciele mający trzydziestoletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze, zaś nauczyciele szkół, placówek, zakładów specjalnych oraz zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich - dwudziestopięcioletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze w szkolnictwie specjalnym, mogą - po rozwiązaniu na swój wniosek stosunku pracy - przejść na emeryturę. W myśl przepisu ust. 2a nauczyciele urodzeni po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r. zachowują prawo do przejścia na emeryturę bez względu na wiek, jeżeli:

- 1) spełnili warunki do uzyskania emerytury, określone w ust. 1, w ciągu dziesięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.), z wyjątkiem warunku rozwiązania stosunku pracy, oraz
- 2) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa.

Poza sporem pozostawało, iż wnioskodawczyni ukończyła 55 lat, rozwiązała stosunek pracy i jak ustalił Sąd Okręgowy nie przystąpiła do OFE. Istotą sporu było ustalenie czy wnioskodawczyni posiada 15-letni okres pracy nauczycielskiej oraz czy posiada 30 letni staż pracy.

Wobec wielu wątpliwości Sąd Okręgowy dążąc do wyjaśnienia kwestii zwianych z okresami pracy wnioskodawczyni przeprowadził wszechstronne, dokładne i wnikliwe postępowanie dowodowe, a w szczególności przeprowadził dowód z opinii biegłych na okoliczność posiadania przez wnioskodawczynię okresów pracy nauczycielskiej jak również stażu pracy. Biegła z zakresu księgowości ustaliła, że na dzień 31 grudnia 2008 r. wnioskodawczyni nie posiadała wymaganego 30-letniego stażu pracy oraz 15-letniego stażu pracy pedagogicznej. Na dzień 31 grudnia 2008 roku wnioskodawczyni posiadała jedynie 29 lat, 10 miesięcy i 26 dni i staż pracy pedagogicznej 14 lat, 4 miesiące i 28 dni pracy w pełnym wymiarze oraz 8 lat, 2 miesiące i 10 dni pracy w niepełnym wymiarze – 0,5 etatu.

Wobec tak konkretnych i merytorycznych argumentów, popartych badaniem dokumentacji pracowniczej wnioskodawczyni, dokonana subiektywna ocena wnioskodawczyni, nie podważa skutecznie oceny specjalisty. Obiektywny walor opinii wynika z wszechstronnej analizy okresów pracy wnioskodawczyni w tym pracy pedagogicznej dokonanej przez biegłego sądowego. Istotą opinii biegłych jest dokonanie analizy materiałów źródłowych przy uwzględnieniu dokumentacji i akt sprawy i na tej podstawie wywiedzenie końcowych wniosków wraz z uzasadnieniem. Wymogom tym czyni zadość przedmiotowa opinia.

Z tego względu zawarte w apelacji zastrzeżenia co do wydanej przez biegłego opinii nie poparte żadnymi dowodami merytorycznymi, a jedynie własnym odczuciem, nie stanowią przeciwwagi dla specjalistycznej i kompleksowej oceny biegłej, jak również nie podważają oceny materiału dowodowego przeprowadzonej przez Sąd Okręgowy w granicach wyznaczonych art. 233 § 1 k.p.c.

Słusznie zatem Sąd Okręgowy uznał, że wnioskodawczyni nie wypełniła przesłanek koniecznych do otrzymania prawa do wcześniejszej emerytury.

Z tych też powodów, na podstawie art. 385 k.p.c., apelacja wnioskodawczyni podlega oddaleniu jako niezasadna.

Orzeczenie o kosztach Sąd Apelacyjny oprął na podstawie przepisu art. 102 kpc. Wnioskodawczyni w chwili orzekania nie jest nigdzie zatrudniona, nie osiąga też żadnych dochodów. Jedynym źródłem utrzymania wnioskodawczyni są otrzymywane alimenty w wysokości 500 zł. Tym samym zasadnym zdaniem Sąd Apelacyjnego było zastosowanie zasady wymienionej w treści przepisu art. 102 kpc.

R.S.